

KANIN 2025

Člani, uredila Špela Di Batista Borko

Udeleženci: Matevž Marinko, Bor Grošelj Simič, Peter Mašič, Meta Krajnc, Aleksandra Krajnc, Tomaž Krajnc, Tim Berginc, Matic Di Batista, Špela Di Batista Borko, Vid Naglič, Ajda Mila Poljak, Neja Kramer, Matic Špetič, Jakob Majdič, oče Majdič, Bajsi in Bajsek (*op. ur. Kristofer Pečar in Vanja Pečar*), Rafko Urankar, Nina Urankar, Ana Urankar, Inti Maček, Val Krajšek, Juki Krajšek, Tinkara Kepic, Matija Perne, Jure Bevc, David Debeljak, Samo Grgurevič, Anže Tesovnik, Aljaž Osterman, Marko Simič, Alja Grošelj, Darja Kolar, Uroš Novak - Roši, Živa Jurič, Marina Pintar, Metod Di Batista, Gregor Prevec - Gigo, Matic Prevec in kolega Urh.

3. avgust, predpriprave

Juki, Cile, Bajsi, Bajsek in Diborkista team smo prišli na Gozdec v soboto zvečer. Z Dibo sva najprej 45 minut stala 500 metrov pred izvozom Jesenice Zahod. Diba je napizdil enega Balkanca z nemško tablico, ker je vrgel prazno piksno piva skozi okno. Sel jo je iskat in mu jo vrgel nazaj. Potem je razmišljal, če imava kak kos železa, če se bo moral tepsti. Našel je vilico. Nato so naju jebali še Italijani na ne-meji. Še dobro, da se niso vtaknili v zadeve na zadnjih sedežih.

“-čvrsto-štiri-tri”: Cile ob desetih.

Tenda se gradi. Bajsi prdi. Svet se vrti.

Miške so pojedle dve celi lajšti, pustile so 15 cm. Aha, ne Bajsi ne zna štet. Zdaj je požrt petnajst-centimetrski kos v bistvu viška.

“Pa saj mamó že vse narejen!”: Cile ob 10:10
“Bolš nau.” Precednik ob 10:13

6. avgust, predtabor

Bor, Matevž in Pero prispeli na tabor. Naj se predtabor prične!

7. avgust

Bor, Matevž in Pero bili v LJ99, plan je bil razopremiti jamo, vendar smo na cca -150 našli novo nadaljevanje s preprihom. Uspeh! Zvečer smo šli na obisk k Novomeščanom. Zelo so pridni in precej delajo v Trnuljčici, Azaleji in še eni blizu tabora. Bilo je lepo. – Pero

9. avgust

Špela, Pero, Matija, Bajsi, Cile, Nina, Neja, Inti, Ana, Juki. Vsi se počasi kuhamo pod tendo. BaCiJukiji nam krajšajo čas s pogovori vseh sort. Trenutno smo

načeli temo o odvajalnem učinku magnezija. Sončno in vroče je, nobenemu se ne da v jamo; ekipa za Dinota je kar uro in pol predstavljala odhod. – Sheena Špela sem šla na obhod podov. Najprej do bivaka, kjer ni bilo Božota (kratek stik v kaninskih telefončkih), nato pa na Skalarja. Pri tem sem se skuhalo. Na Skalarju sem dobila fleksarico in novice. Nahranili in napojili so me. Nazaj v bazo sem prispela okoli 20. ure. Pero, Matija in Tinkara, prva DZRJL mornarica, so šli v Dinčija.

Vanja in Matevž sva šla v LJ99. S precej težavami sva prišla čez ožino. Zadaj se na žalost zapre.

Jaz sem trpel. – Diba

Jaz sem začela dan z dirkanjem z BicikeLJ-jem čez Ljubljano ob petih zjutraj. Potem sem hodila. Potem pa spala. Neja

10. avgust

Val, Juki, Majdič Sr in Jr, Diba, Špela, Vid, Cile, Nina in Neja smo šli iskat nove jame na I-področje. V senco Mallega Babanca smo odvrgli ruzake in šli najprej v polni jamarski postavi v LJ151. Te ni bilo veliko, zato smo bili hitro zunaj. Cile in Špela sta potem izmerila LJ152, Majdiča in jaz pa smo šli v jamo, ki jo je našel Val in jo poimenoval po nekem dinozavru. (*op. ur. Pahicefalozaver*). Ima pa številko LJ-153. Majdič Sr se je dobro izkazal na štriku in prežimarištrideset metrov. Vse se zapre. Kasneje smo šli Diba, Špela, Vid, Jakob in jaz do ene jame, ki si jo je ugledal Diba med skakanjem naokoli. Pod njo je bil napis I-51, ki pa ima čisto drugačno lego na katastru. Ko smo na eKatastru gledali jame okoli naše lege, smo našli Juretov B-zapisnik, v katerem je teoretiziral o legi Marjetkinega brezna. Notri je prilepil Kunavrovo sliko iz leta 1967, ki se je čisto ujemala z našim pogledom. Kunavrovo sliko smo rekreirali, Diba in Špela pa sta se spustila notri. V starih načrtih je precej snega in ledu, ki ga zdaj ni več toliko. Nista prišla do dna, bo treba še iti. Potem smo šli nazaj. – Neja

Ajda, Čekič in Matevž smo šli četrti dan zapored v LJ-99. Nesla sta mi vso robo v jamo, tako da sem bil brez prasice. Plan smo imeli razopremiti, pa nam ni ratalo, saj se jama nadaljuje. Čekič se je precej zataknil na odmikaču. Bilo je fino.

11. avgust

V soboto sem našla jamo. Poimenovala

sem jo Mali most. Poimenovala sem jo zato, ker je imela preko mostiček. LJ-141. – Meta.

op. ur. POZOR! Sledil je opis večernega dogajanja, ki smo ga v uredništvu, skladno z uredniško politiko in nacionalno zakonodajo, cenzurirali. Ker pa je opis naduse poučen, smo ga natisnili, plastificirali in skrili na ferajnu v bogcov kot. Vsem aktivnim Članom svetujemo, da opis preberejo in si ga vzamejo k srcu!

Z Valom, Jukijem, Ano, Inti, Nino in (Ju)Ciletom smo šli gledat svizce in nabirat rože za čaj. – Meta.

Danes smo šli Špela Đoli, Vid Kluni in Diba Pit pogledat vhod v Vrtiglavico in pomagat filmski ekipi ovekovečit visokogorsko jamarstvo. Vhod smo posneli iz vseh zornih kotov in se pobahali s hitrim žimarjenjem. Bilo je lepo, sedaj pa kujemo plane za naprej.

Špela jem korenček. Malo mi je vroče, zato nimam navdiha. Se javim kasneje. (*op. ur. Tukaj bi moral priti opis strašljive situacije, ko se je 20 metrov pod nami s police v Vrtiglavici samodejno v globine sprožil plaz kamenja in ledu. Usuvanje in bobnenje po breznu je odmevalo več deset sekund, pričujoči pa smo se še enkrat zakleli, da v to jamo nikakor ne gremo*).

Intervju s člani akcije v Dinozavra Pero: ...

Namesto intervjuja. V jamo smo se spustili v soboto pozno popoldne in sicer Tinkara, Pero in Matija. Z izjemo

Foto: Matic Di Batista

Foto: Matic Di Batista

Foto: Matic Di Batista

Foto: Matic Špetič

pozabljenih potrebščin in padajočih skal smo do Preperja prišli brez posebnosti, ob devetih ali desetih. Večerja, spanje, zajtrk, v nedeljo pa naprej do Gusarskega brloga. S Titanikom smo z večjimi in manjšimi težavami pripluli v srednje veliko dvorano z jezerom in brez nadaljevanja nad vodno gladino. Namerili smo 75 metrov vključno z iskanjem stare točke, potem smo šli ven vključno s postankom na Preperju, brez večjih posebnosti in z mnogo zabavnimi in manj zabavnimi dogodivščinami. Ferajn bi nam lahko v rubriki *Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo* poklonil pesem »Kako je lepo biti glup«.

ČEŠNJE! VIŠNJE

BA	NE JEŠ	JEŠ
NE JEŠ	nisi zadet	zadet
JEŠ	zadet	zadet zadet

2X JEŠ == JEŽ

Špela == izmišljevanje vrst iz napak

12. avgust

Bajsi mere: 166,7, 166,5, 166,7, 168,0, 167,0, 165,5

Svet gre definitivno v maloro. Včeraj je bilo med gledanjem izgorevanja nebesnih teles ugotovljeno, da je Bajsi najstarejši na taboru. Pri tem pa še doživi, da mu smrkavec, ki še dekleta ne zna prijeto kot se zagre, od daleč kriči, da izgleda kot pek. Najhuje pa je, da Bajsi to mirno požre, ne da bi mu ksiht izenačil z Marinkotovim.

I43, ki ni I5a

Jamo je Aljaž meril že v 2024. Ker sem imel na sumu da ne gre za I5a (slika vhoda), smo jamo tudi našli. 10. avgusta smo izmerili od zgornjega vhoda do spodnjega vhoda. Gre za del, ki so ga izmerili v šestdesetih, ko je bilo dno jame popolnoma zapolnjeno s snegom. 11. avgusta smo jamo izmerili do -75, 200 metrov poligona. Večino časa smo iskali prehod med snegom. 12. avgusta smo jamo izmerili do -99, 310 metrov poligona. Spet cel dan zabili pri iskanju prehodov med snegom. Problem so police nadevane s kamenjem, ki leti v snežne ožine, kjer so prehodi. Obstali sredi brezna, -20 metrov, zmanjkalo

vrvi. 14. avgusta izmerili do -155, 350 metrov poligona. Meandrasto brezno s snegom, kamen pada dalje med 15 in 30 sekund.

Jama 117, Anže in Aljaž. Okoli 10h sva šla v jamo, da bi kopala naprej, kjer sta končala Bor in Matevž. Aljaž se je s prasico zataknil v vhodnem delu (ožina), kjer se je precej časa matral, da je prišel skozi. Do dna je potem šlo v redu. Na dnu je bilo malo krvavo od Matevža. Delala sva do poznega popoldneva. Anže je uspešno prišel ven, Aljaž pa se je s prasico spet zataknil v vhodni ožini. Ker se po dolgotrajnem trudu ni uspel rešiti iz položaja, kjer se je zataknil, je moral Anže po pomoč v tabor. Z Matijevo pomočjo mu je uspelo priti ven nekaj čez osmo. V jami sta ostali macola in majzel.

Danes nisem šla nikamor. – Meta

13. avgust

Čekič in Pero sva šla v I-44. Sredi velikega šahta sva se zanihala v okno, v oknu je preozko preprišen vstop v brezno. Uspeh. Bilo je lepo.

Danes sem bila pri I5a. – Meta

Jakop, Tinkara, Samo in Jure smo bili v I22. S Samom sva šla preverit stransko brezno. Se je zaprlo. Zato sva razopremila, nesla robo ven in nato šla nazaj do Tinkare in Jakopa, ki sta šla kopat nadaljevanje v ledenem rovu na cca -50. Potem smo iz preozkega rova naredili 2TDK. Razširitve sicer še ni slutiti, se pa zadaj sliši enakomeren šum - verjetno voda ali prepah. V jami smo bili 6 ur. Bilo je prijetno. Moram pa povedati, da jama ni na lokaciji, kjer sem z detektivskimi metodami »ugotovil«, da je. – Jure

Zahtevek!

Hočemo: arašide (200 g) + nutello (1 kg). Njam njam.

Recept:

1. Vzami pest arašidov
2. Zatlači si jih v usta
3. Vzemi žlico viki kreme
4. Vzemi žlico viki kreme
5. Zmešaj

Endo (op. ur. *pseudokoda*)

6. Oboje skupaj polij s 70% šljivovico

Boj proti Podanjčicam!

14. avgust

Cile, Nina (Cilka). V neposredni bližini LJ101 sva odkopavala dihalnik. Odkopala sva cca kubik materiala. Prepah močan. Nadaljevanje se širi v smeri preloma. Gre za potencialni spodnji vhod v P4, ki bi pripeljal naravnost na bivak.

*Cil laže kot pes teče! – Ba

15. avgust. Darja in Roši. Namen je bilo preverit neke prelome tam od Babanca naprej, proti Italiji. Prelomov je bilo kar nekaj, še več pa nekaj perspektivnih vhodov, ki sva jih poimenovala UD1-15?. Torej po cca 4,5 urah »jutranjega lahkega« pohoda sva prispela nazaj v tabor. Uspeh!

Na obisk so prišli Poljaki!

Samo in Tinkara. Šla raziskovat LJ99. Na podnu se jama zapre. Zato sva iz jame odnesla štrik, ki sva ga prinesla.

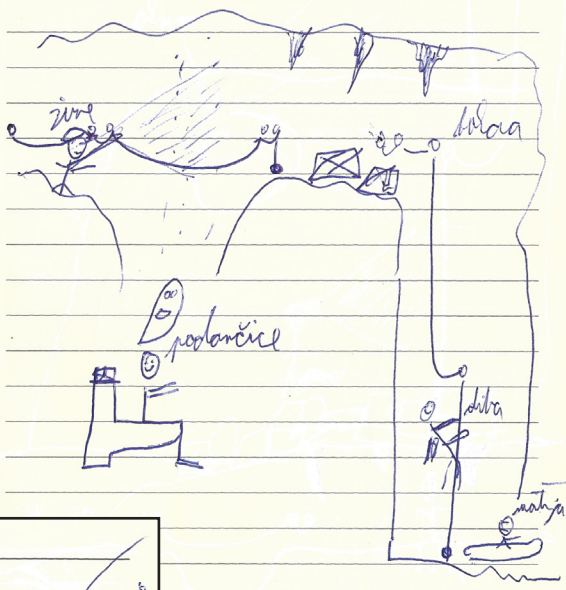
Poljaki so našli obetavno nadaljevanje. Da se nademo na pola putaaaaa! Tinkara je normalno XXXXXX.

16. avgust

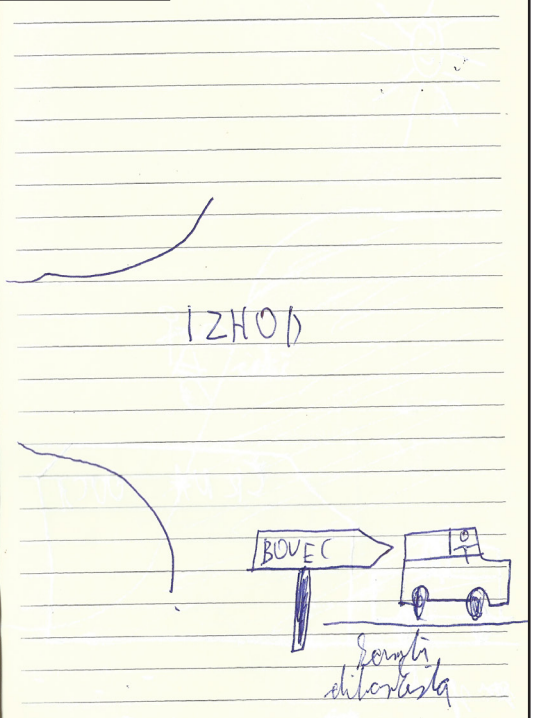
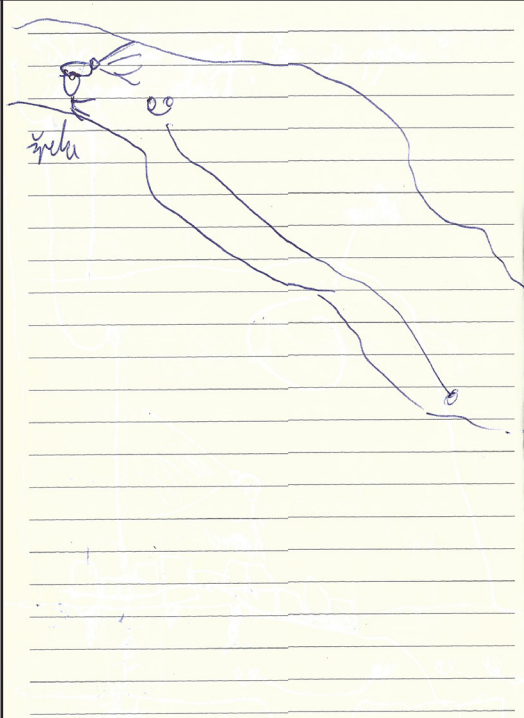
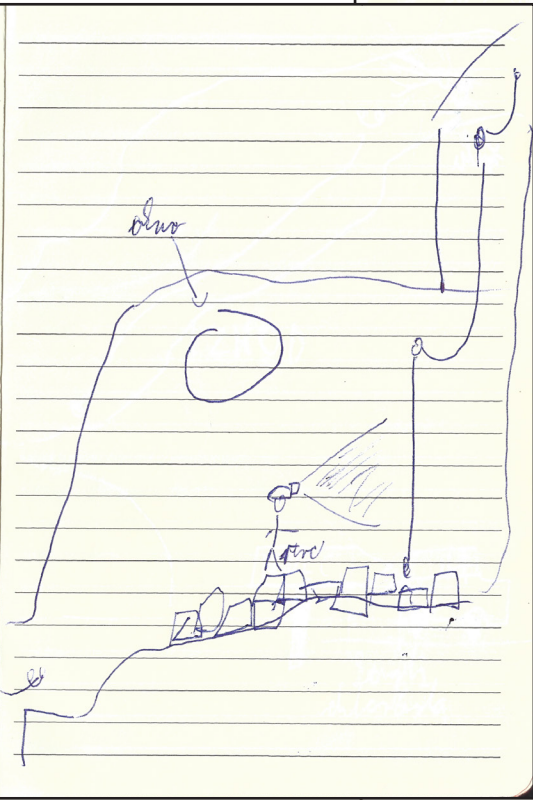
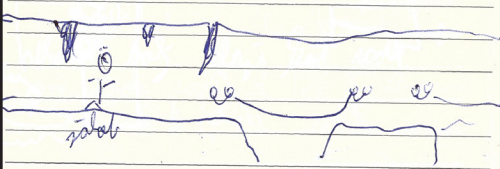
Sobota, zadnji terenski dan. Z Dibo sva šla na klasični Diborkista zmenek. Z I-območja sva se skotalila preko podov v prelom/graben, iz grabna v ruševje, iz ruševja preko trav do novega platoja, nato sva sledila kozji stezi, dvakrat abzajlala na francoza na drevo, petnajstkrat zdrsnila, izmerila čurko in se 4,5 ure po odhodu iz tabora znašla pod Rampo, na poti, tam kjer teče potoček. Diba je na podih mimogrede zlezal do luknje sredi stene in tam našel svedrovec (verjetno Lanko in Fonzi). Nato sva oddirjala do kombija, med kratko ploho spila pivo, nato je sledila divja dirka nazaj na tabor. Vsakič ko sem zastala, je rekel "ajde Špelca poženi". Pila sva samo na "Mater je lepo". Pri vodi je Diba vzel vodo, mene pa nagnal podirati rekord. Rabila sem 1h 23 min (Gozdec - tabor). Zdaj me pečejo meča. ■

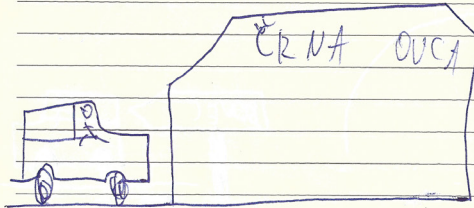
NOČNE ZGODBE

Valentin železničar v P4

Kje gre pošek po železnici?
To vseh oči:

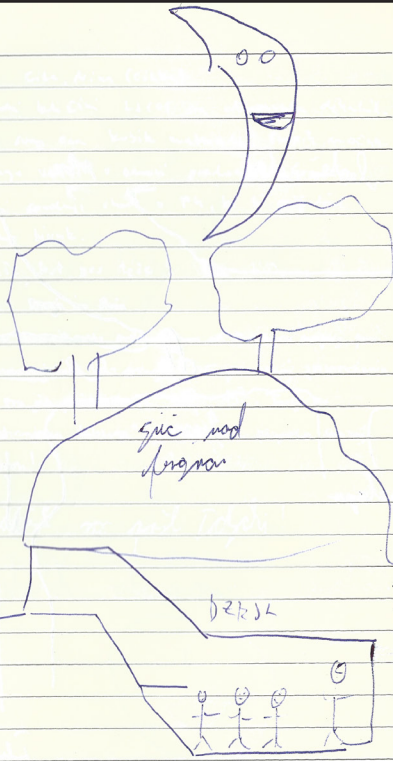
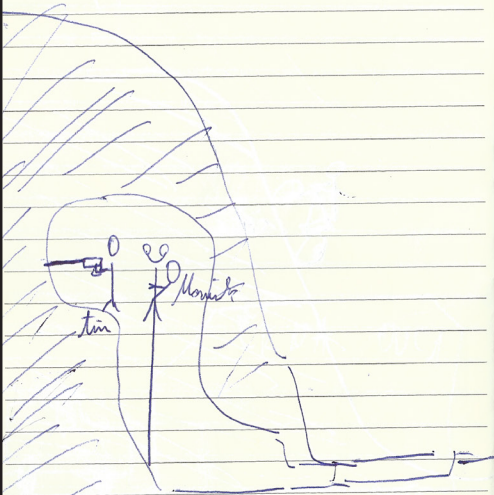

priglasen
dava

~~relié~~

RASICA

lechten dlat

plu?

